

СКРЪБТА И ЦЪРКВАТА

Чък Смит

Ще изпита ли Църквата голямата скръб на последното време

Съдържание

Въведение

1. Двете скърби
2. Седемдесетте седмици
3. Грабването на Църквата
4. Книгата Откровение
5. Възпиращата сила
6. Тръбите
7. Първото възкресение
8. Бдете и бъдете готови
9. Последното време
10. Подготовка

**„Защото тогава ще има голяма скръб,
небивала от началото на света досега,
и каквато не ще има.“ (Матей 24:21)**

Въведение

Можете ли да си представите 20 кг парчета лед, падащи от небето?
Помислете какви щети и разрушения би причинила градушка с такива размери.
Къде бихте могли да се скриете от нея? Ще намерите ли сигурно убежище?
Такава градушка би пробила покрива на дома ви като лист хартия.
Тя би смазала колата ви и разрушила и сравнила със земята почти всичко.
Какво би могло да устои пред такъв вид бомбандировка?
Можете ли да си представите планината Сиера Невада изведнъж да падне
с повече от 1000м под морското равнище? Водите на Тихия океан бързо щяха
да се устремят с грохот натам, за да запълнят образувалия се каньон.
Кои от обитателите на съседните области биха могли да се спасят?
Какво ще стане с милиони хора?
Можете ли да си представите времето, когато хората няма да могат да умрат?
Когато след авиокатастрофа душите на пострадалите в нея няма да могат
да напуснат повредените и счупени тела? В продължение на 5 месеца те ще
трябва да останат в това осакатено състояние, чакайки в агония смъртта.
Подобни събития ще се случат скоро на Земята. Бог ще започне да излива
гнева Си на този свят и на хората, живеещи в него и отхвърлили Неговия план
за спасение. В наши дни, виждайки изпълнението на древните пророчества,
ние вярваме, че тази скръб ще започне много скоро.
В богословските среди се води непрекъснат спор за това, дали Църквата ще
остане на Земята по времето, когато Божия гняв ще се излива върху света, или
няма да остане. Мнозина твърдят, че Църквата трябва да преживее това време
на Божия Съд, наречено Голямата скръб. Те с пренебрежение говорят
за блажената надежда в това, че Христос ще се върне за Своята Църква,
преди да се излее на Земята Божия гняв. Настоявайки, че Църквата няма
да избегне това, на което е обречен света, по този начин лишават от смисъл
тази молитва, към която ни е призовал сам Христос в Лука 21:26.
Целта на тази книга е да се изследват библейските основания за това,
защото както аз го разбирам, Църквата няма да присъства на земята
по време на голямата скръб.

1. Двете скърби

В Библията се заявява, че Голямата скръб идва на Земята на няколко пъти. В книгата на Даниил 12:1 четем: "Ще настане време на страдание, каквото никога не е бивало, откакто народ съществува до онова време, и в онова време твой народ ще се спаси - всеки, който се намери записан в книгата."

"Споменатата тук книга, несъмнено е Книгата на Живота.

Какво прекрасно обещание за спасение!

В евангелието от Матей 24:21-22, Исус е казал: "Защото тогава ще има голяма скръб, небивала от началото на света досега, и каквато не ще има. И ако не се съкратяха онези дни, не би се избавила ни една плът, но заради избраните, онези дни ще се съкратят." От предишните стихове-15-16 се вижда, че думата „избрани“ се отнася за Израил. И Даниил и Исус говорят за един и същ период от време, идващ на Земята, назовавайки го в единия случай страдание, а в другия - голяма скръб.

Книгата Откровение ни дава достатъчно подробно описание на събитията, които ще станат на Земята по времето на Голямата скръб. Глава 6 на книгата започва с отварянето на 7 печат на Божия съд. Скръбта продължава със седемте тръби и седемте чаши на Божия гняв, изливащи се над Земята. Ако искате да разберете повече за това, какво ще представлява Голямата скръб, прочетете си главите в Откровение от 6 до 19, които говорят за нея.

Много е важно да имаме ясна представа за различните скърби, така както говори за тях Библията. Има два вида различна скръб-1. Голямата скръб, за която говорят Даниил и Исус, и която Йоан описва в книгата Откровение, и 2.-скръбта и преследването, за които Исус е казал, че ще бъде подложена Църквата.

Обръщайки се към Своите ученици, в Йоан 16:33, Исус казва: "Това ви казах, за да имате в Мене мир. В света имате скръб, но дерзайте: Аз победих света." В този свят Църквата ще има скръб. Много е важно да се отбележи, че тази „скръб“ нападаща Църквата, произлиза от света и има своите корени в светската система, контролирана от Сатана.

Апостол Павел ни казва, че нашата борба не е срещу плът и кръв, но срещу началствата, властите, всесветските управители на тъмнината, срещу духовните сили на нечестието в небесните места. Срещу Божиите деца воюват духовни сили и източника на нашите скърби, несъмнено е една световна система, управлявана от Сатана.

Голямата скръб, която ще дойде скоро на Земята, води началото си от Небесното Царство. Това е времето на Божия гняв и съда върху грешниците, които са отхвърлили Бога. Когато в Откровение 6:12 се отваря 6 печат, живеещите на Земята призовават планините и скалите да паднат върху тях,

за да ги скрият от Бог и от гнева на Агнето, защото е дошъл „великият ден на Техния гняв“ и те казват: „Кой може да устои?“ Откровение 11:18
провъзгласява „Дойде Твоят гняв“

В Откровение 10:14, Голямата скръб ни се представя като Божият гняв. Когато в Небето се отварят печатите, на Земята слиза съответния съд. На ангелите в Небето са им дадени 7 тръби и когато те затръбят, върху света се излива поредната язва. Седем ангели изливат седем чаши и света се подлага на съответстващото наказание. Този съд произлиза от Бога и води началото си от Небето.

В псалм 69:21-29 ни е дадено пророчество за Христос-Писанието говори за това, как учениците Му са Го оставили по време на страданието Му, и как в жаждата Му са му дали оцет вместо вода. По-нататък псалмиста призовава Бог да излее гнева Си върху онези, които преследват Този, Когато Той е поразил. Думата „гняв“ нееднократно се използва в Стария завет, за да опише времето на Голямата скръб: Исаия 26:20-21, 34:2-3, Еремия 10:10, Даниил 8:19, 11:36, Наум 1:5-6, Софония 3:8. Обърнете внимание на това, че в Исаия 66:14 се казва, че ръката на Господа е за слугите Му, а гневът Му-за неприятелите Му. В посланието към римляните 2:6 Павел ни казва, че Бог ще въздаде на всеки човек според делата му. На тези, които с постоянство в добри дела търсят слава, почест и безсмъртие-вечен живот, а на тези, които са твърдоглави и не се покоряват на истината, а на неправдата-гняв и негодувание. Скръб и неволя на всяка човешка душа, вършеща зло. Евреи 10:27 говори за огнения гняв, който ще погълне противниците на Бог.

Скръбта, която атакува Божиите деца, произлиза от света, управляем от Сатана.
Скръбта, която ще се излее върху света, произхожда от Бога. Защо ще дойде тази Голяма скръб? Писанието казва, че нейната цел е тройна.

Първо-за да изпита онези, които живеят на Земята (Откровение 3:10),
второ-за да излее Бог гневът Си върху нечестивите (Откровение 15:7),
трето-да погуби онези, които погубват Земята (Откровение 11:18).

Попадащите в една от тези категории ще бъдат на Земята, за да изпитат върху себе си времето на Голямата скръб.

В Стария Завет, Бог се обръща към Авраам, предупреждавайки го за идващия съд върху Содом и Гомор. В отговор Авраам се позовава на Божията справедливост- „Ще погубиш ли праведния с нечестивия?“

Може да има 50 праведника в града. Съдията на цялата Земя няма ли да върши правда?“ Бог му отговорил, че ако в града се намерят 50 праведника, Той ще пощади града заради тях.

Обърнете внимание, че като ходатай пред Бога, Авраам посочва на това, че ще бъде несправедливо Бог да осъди праведните заедно с нечестивите.

Ако съдът идва от Бог, тогава наистина ще бъде несправедливо Бог да осъди

праведния с нечестивия. Никъде в Библията, в случаите когато съдът произлиза от Бог, няма индикация, че праведника страда заедно с нечестивия. Когато ангелите дошли в Содом, те не намерили там дори 10 праведника, за които ходатайствал Авраам. Тогава те извели от града единственият праведен човек- Лот. Божият съд не слязъл върху градът докато Лот не излязъл от него. В Битие 19:22 ангелите казват на Лот, че няма да могат да изпълнят това, за което са изпратени, докато той не бъде в безопасност. В Лука 17, говорейки за излизането на Лот, Исус ясно показва, че Божият съд е паднал върху града в същият час, когато Лот е бил изведен от него.

Във втората глава от второто послание на Петър, се казва, че Содом и Гомор са били осъдени на изстребление, „за пример на онези, които щяха да вършат нечестие“. Но Бог е избавил праведния Лот, „измъчващ се от развратният живот на нечестивите.“ Продължавайки, Петър казва: „Знае Господ как да избави благочестивите от напаст, а неправедните да държи под наказание за съдния ден.“

В 1 Солунци 5 се казва, че Бог не ни е определил за гняв. Също така, в Римляни 5:9 Писанието учи, че „Като се оправдахме чрез кръвта Му, много повече ще се избавим от Божия гняв чрез Него.“ Всеки аргумент, представен в защита на това, че Църквата трябва да премине през Голямата скръб и да изпита идващия върху земята Божий гняв, трябва да обясни по някакъв начин това: Кога Бог е променил начина на действията Си, за да наказва сега, праведните заедно с нечестивите? Бог трябва да промени Своя характер, за да излее гнева си и върху децата Си. Но Бог е казал, че Той не се променя-Малахия 3:6.

Най-често срещаната форма за аргументация на дедуктивната логика е силогизма. Силогизма се състои от две предпоставки, голяма и малка, и извод. Когато едната предпоставка е отрицателна, а другата положителна, извода може да е само отрицателен. Пример: голямата предпоставка може да бъде положителна-всички птици имат крила. Малката предпоставка е отрицателна- кучетата нямат крила. Извода трябва да бъде отрицателен- кучетата не са птици. Нашата главна предпоставка е отрицателна: Църквата не е определена за Божия гняв. Ние се избавяме от Божия гняв (Римляни 5:9), Бог не ни е определил за гняв (1 Солунци 5:9). Малката положителна предпоставка гласи: Голямата скръб е период за изливане на Божия гняв- „Скрийте ни от лицето на Седящия на престола и от гнева на Агнето защото е дошъл великият ден на Техния гняв, и кой може да устои?“ Извода трябва да бъде отрицателен и много прост- Църквата няма да изпита Голямата скръб. Оспорването на този факт противоречи на логиката и противопоставящите се на това могат да твърдят със същия успех, че кучетата са птици.

Твърдението, че Църквата няма да изпита Голямата скръб, не се нуждае от допълнителни аргументи, още повече, че доказателствата за това са безбройни. Затова нека продължим.

2. Седемдесетте седмици

Около 538г преди Христа, Даниил се молел в пост пред Бога за Ерусалим. Той осъзнал, че седемдесетте години на Вавилонския плен били към края си. Внезапно при Даниил се явил Божия ангел Гавриил. В глава 9:24 Гавриил казва на Даниил, че „са определени 70 седмици (седмица е период от време съставен от 7г) за народа му (Израил) и за святия негов град (Ерусалим), за да бъде покрито престъплението, да се сложи край на греховете и се направи умилоствение за беззаконието, и се въведе вечна правда, да се запечата видението и пророчеството, и да бъде помазан Пресвятия.“ Продължавайки, ангелът казал, че от времето на излизането на заповедта да се съгради отново Ерусалим до идването на княза Месия ще бъдат 7 седмици, и за 62 седмици ще се съгради отново, или всичко 69 седмици. Тъй като всяка седмица представлява период от 7г -69 седмици правят 483г.

В книгата си „Идващия Княз“ Робърт Андерсън обяснява, че този период е бил предсказан въз основа на Вавилонското летоброене, съгласно което годината се състояла от 360 дни. По този начин 483г ще бъдат съставени от 173,880 дни. През март 445г преди Христа, царя на Персия, Артаксеркс, дава на Неемия заповед за възстановяването на Ерусалим. Отчитайки 173,880 дни от тази дата, стигаме до 6 април, 32г от раждането на Христос. Именно това е денят на триумфалното влизане на Христос в Ерусалим (съгласно изчисленията на Андерсън).

Първата част на пророчеството дадено на Даниил, било в буквалния смисъл на думата изпълнено с точност до дни. Но продължавайки, ангелът казва на пророка, че Христос ще бъде предаден на смърт (и в дословния превод на думата-няма да получи нищо за Себе Си.) А градът и храма ще бъдат разрушени от войните на княза, който ще дойде. Това пророчество за разрушаването на града и храма се е изпълнило в 70г от раждането на Христос, когато града бил разграбен и унищожен от войската на Тит. Той водел римските легиони, но не бил княза на народа.

Заповедта за разрушаването на Ерусалим била дадена от император Нерон, който умрял още преди това да приключи. Според пророчеството на ангела, града и храма били разрушени, а юдеите били разпръснати. По този начин, до този момент, историята свидетелства за изключително прецизно изпълнение на това пророчество.

Но Гавриил казал, че на Израил са определени 70 седмици, а Христос (Месия)

ще бъде предаден на смърт преди изтичането на 69 седмици.

Къде е седемдесетата седмица? В Даниил 9:27 ангелът продължава да говори за „княза“ който ще дойде-„и ще потвърди завет с мнозина за една седмица“. Обявените 69 седмици трябва да продължат от излизането на заповедта за възстановяването на Ерусалим, до идването на Исус Христос. Както било предсказано, Месията бил предаден на смърт, не е получил царство, а юдеите били разпръснати. Последната седемдесета седмица от пророчеството на Даниил все още остава в бъдещето.

Исус говори за тази пророческа седмица в евангелието на Матей глава 24. Когато учениците Го попитали за белезите на Неговото пришествие и за свършека на века, Исус казва в стих 15: „Затова, когато видите мерзостта, която докарва запустение, за която говори пророк Даниил, стояща на свято място (който чете, нека разбира), тогава ония, които са в Юдея, нека бягат по планините, който се намери на къщния покрив, да не слиза да вземе нещата от къщата си.“ И после Исус предсказва за Голямата скръб, каквато не е имало от началото на света и каквато не ще има. Мерзостта, полагаща началото на запустението, ще се яви в средата на седемдесетата седмица.

За тази „мерзост на запустението“ се говори в 9 глава от книгата на Даниил. Ще дойде княз и ще утвърди завет с мнозина за една седмица (7 години), а в половината на седмицата ще се спрат жертвата и приноса и един, който запустява ще дойде яздещ на крилото на мерзостите (или-на крилото на храма ще постави мерзост, която докарва запустение), и крайна, определена гибел ще постигне опустошителя.

Тъй като Исус говори за тези последни 7 години като за идващи в бъдещето, и тъй като Антихрист все още не е дошъл и сключил завет с Израил, ние трябва да направим извода, че това време още не е дошло. Фактът, че Антихрист ще сключи завет (направи договор) за 7 години, показва, че с това ще положи началото на последната, седемдесета седмица. В средата на този период, Антихрист ще наруши този договор с Израил, спирайки жертвата и приноса в храма. Според написаното в Даниил 12:11 именно от този ден до края ще минат 1290 дена. Тогава Исус отново ще се върне на Земята със Своята Църква, на облаци и в голяма слава. Апостол Павел е казал: „Когато Христос, нашия живот, се яви, тогава и вие ще се явите с Него в слава.“ (Колосияни 3:4) Ерата на Църквата протича между 69-та и 70-та седмица от пророчеството на Даниил. Съгласно думите на Павел в Ефесияни 3:5, тази тайна е била скрита от онези, които са писали книгите на Стария Завет. В настояще време, Бог излива Духа Си на благодат върху езичниците, от които Той приготвя Невястата на Сина Си. Когато се попълни числото на езичниците, Бог ще вземе Неговата Църква, Невястата, която очаква Жениха си. Това събитие обикновено се нарича Грабването на Църквата.

3. Грабването на Църквата

Грабването на Църквата ще стане, когато Исус я вземе от този свят.

Това ще стане внезапно и без никакво предупреждение. Важно е да се осъзнае, че Грабването на Църквата и Второто пришествие на Исус Христос са две различни събития. В Грабването, Исус ще се върне за Своите светии.

Във Второто пришествие, Църквата ще се върне на Земята заедно с Исус Христос. В посланието на Юда, стих 14, Библията казва:

"Ето, Господ иде с десетки хиляди Свои светии."

В 1 Коринтяни 15:51-52, Павел казва: "Не всички ще починем, но всички ще се изменим (метаморфоза, промяна на тялото), в една минута, в миг на окото." Вие дори няма да имате време да осъзнаете какво се случва, когато всичко ще е вече приключило. Изведнъж, в миг на око, ще се озовете в присъствието на Господа във вашето прославлено тяло, заедно с цялата Църква! Ние-Църквата, ще се изменим.

Павел пише на вярващите във Филипи: "Защото нашето гражданство е на небесата, откъдето и очакваме Спасител, Господа Исуса Христа, Който чрез силата, с която покорява всичко на Себе Си, ще преобрази нашето унижено тяло, за да стане съобразно с Неговото славно тяло." (Филипяни 3:20-21)

Описвайки метаморфозата на тялото, Той казва на коринтяните:

"Защото тленното трябва да се облече в нетление, и смъртното да се облече в безсмъртие." (1 Коринтяни 15:53)

В обръщението си към вярващите в Солун, Павел казва: "Понеже сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, при глас на архангел и при Божия тръба, и първо ще възкръснат мъртвите в Христа, после ние, които сме останали живи, ще бъдем грабнати заедно с тях в облаците да посрещнем Господа във въздуха, и така ще бъдем винаги с Господа. И тъй, насърчавайте се един друг с тези думи." (1 Солунци 4:16-18)

Някои се присмиват на идеята, или концепцията за Грабването на Църквата.

Те заявяват, че терминът „грабване“ дори не се споменава в Писанието.

Всичко зависи от това, какъв превод на Библията използвате. Думата „грабване“ в 1 Солунци 4:17 съответства на гръцкия термин «*harpazo*», което означава „да бъдеш измъкнат, грабнат със сила“. Латинският еквивалент на термина е глаголът «*rapio*», което значи „извършване, отнемане със сила“.

В латинската Вулгата, един от най-старите съществуващи преводи на Библията, този глагол се употребява в 17 стих. «*Raptus*» минало причастие на глагола «*rapio*», от който се образува английската дума «*rapture*»-грабване. Въпреки, че думата „грабване“ не е в някои преводи на Библията, коренът на думата се намира в латинската Вулгата.

Що се отнася до момента на Грабването, Исус е казал:

"А за онзи ден и час никой не знае." Да се предполагат или обявяват дати или час на Грабването, не е Библейско учение. Ако кажем, че знаем деня или часа, ние високомерно твърдим, че знаем повече от това, което е знаел Христос, когато е бил на Земята.

Въпреки, че ние не знаем точната дата на Грабването, в 1 Солунци 5:1-4, Павел казва: "А за годините и времената, братя, няма нужда да ви се пише, защото вие добре знаете, че Господния ден ще дойде като крадец нощем. Когато казват: "Мир и безопасност!", тогава внезапно ще дойде гибел, както родилните болки на бременна жена, и те няма да избягат. Но вие, братя, не сте в тъмнина, че да ви изненада този ден като крадец."

Библията казва, че Грабването на Църквата не трябва да ни хване неподготвени, или да дойде при нас като изненада. Бог ни е дал признаци (белези), които ще предшестват идването на Исус Христос.

Един от най-големите белези в наше време е възстановяването на Израил като нация. В продължение на години, библейските учени гледаха напред към възстановяването на Израил, въз основа на много стихове в Писанието, включително и Матей 24:32 (смоковницата, смокинята, символизируют Израил). Скептиците са се надсмивали над това пророчество. Историята не познава такъв случай, един народ от миналото да се възроди, но чудото се е случило и нацията била възродена. Бог възстановил Израил сред числото на народите на Земята. Бог е изпълнил обещанието Си.

В Псалм 102:16 се казва: "Когато Господ съгради Сион, Той ще се яви в славата Си." Тъй като Господ съгражда в наши дни Сион, ортодоксалните евреи очакват пристигането на техния Месия. Ние също! Ние очакваме изпълнението на това Божие обещание-връщането на нашия велик Господ и Спасител Исус Христос за нас! След като Църквата бъде грабната от Земята, Бог отново ще започне да работи в Израил, Неговия избран народ.

Бог ще изпълни много обещания и пророчества в Стария завет, отнасящи се за Израил, включително и пророчеството за седемдесетата седмица в книгата на Даниил. По този начин, и този 7 годишен период трябва да бъде изпълнен в историята на Израил. Пророк Еремия нарича този период „бедственото време на Яков“. Бог ще съхрани Израил по време на Голямата скръб, като 144,000 евреи ще бъдат запечатани от Него. Въпреки, че ще са на Земята, те ще бъдат защитени от наказанията. (Откровение 7:3, 9:4)

4. Книгата Откровение

Книгата Откровение е разделена на 3 основни части. В Откровение 1:19, ангелът казва на Йоан да запише това, което е видял, което е, и това, което ще стане след тези неща. Гръцката дума за „след тези неща“ е „meta tauta“.

В първа глава, Йоан описва даденото му видение: Христос в слава, стоящ сред 7 златни светилника и държащ в десницата Си 7 звезди. Във 2-ра и 3-та глава, Йоан пише за нещата „които са“-посланията на Исус Христос до седемте църкви в Азия (които представляват седемте периода на историята на Църквата).

С глава 4 се открива третата част в книгата Откровение. Тя започва със същата гръцка фраза „meta tauta“-след тези неща. Напълно естествено изниква въпроса: След кои неща? Очевидния отговор е: след това, което е описано във втора и трета глава-след времето на Църквата. Така че, бихме могли да започнем глава 4 по следния начин: "след времето на Църквата погледнах, и ето, отворена врата на небето, и предишния глас, който бях чул да говори с мене като тръба, каза: Възкачи се тук и ще ти покажа това, което трябва да стане (следва още едно повторение на фразата „meta tauta“) след това.

Вярвам, че това е описание на Грабването на Църквата: глас като тръба, призоваващ светиите да се възкачат в небето. Апостол Павел също говори за Божията тръба, белязваща Грабването на Църквата (1 Солунци 4:16, 1 Коринтяни 15:52). Отворената врата на небето ни връща към посланието на Исус до Филаделфийската Църква, Неговия верен и истинен остатък в последните дни. Той казва: "Поставих пред теб отворена врата, която никой не може да затвори." И сега тази врата се отваря в небето, и се чува призоваващ глас като тръба.

Посланието към Църквата в Тиатир предупреждава, че една част от нея ще премине през Голямата скръб. Исус ѝ казва, че има против нея това, че тя оставя жената Езавел да учи и прилъгва Неговите слуги да блудстват и да ядат идоложертвено. Той ѝ дава време да се покае от блудството си, но тя не иска. Поради това, Исус ще я хвърли на легло, а онези които прелюбодействат с нея ще потопи в голяма скръб, ако не се покаят за делата си. В тези думи определено има предупреждение към Църквата да се покае, или ще премине през Голямата скръб.

В Откровение 3:10, Господ се обръща към Църквата във Филаделфия, като ѝ казва: "Понеже си опазил Моята заповед да издържаш, то Аз ще опазя тебе от часа на изпитанието, което ще дойде върху цялата вселена да изпита онези, които живеят по Земята." Това е категорично обещание, че тази Църква ще избегне времето на скръбта.

Трябва да се съглася, че една част от Църквата ще премине през Голямата скръб. Непокаяните се вярващи от Тиатирската Църква, които не се отвърнат от своето духовно блудство, ще преминат през скръбта и ще пропуснат Грабването.

Движейки се в книгата Откровение, глава 4 ни дава описание на престола на Бог. Виждаме 24-те старейшини, седящи на техните по-малки престоли

и четирите живи същества, които са херувимите. Виждаме също и картината на небесното хваление и поклонение на Бога.

В 5 глава виждаме „книга, изписана отвътре и отвън, запечатана със 7 печата“. Един ангел обявява със силен глас: „Кой е достоен да разгъне книгата и да разпечата печатите ѝ?“ Виждаме Йоан да плаче, защото не се е намерил никой, който да е достоен да вземе книгата и да я разпечата. Тогава отпред излиза Исус, Пъвът от Юдовото племе, в образ на заклано Агне. Той взима книгата от десницата на Отец. След това чуваме песента на изкупените в небето: „Достоен Си да вземеш книгата и да снемеш печатите ѝ, защото Ти бе заклан и със Своята кръв ни изкупи за Бога от всяко коляно и език, народ и племе, и ни направи пред нашия Бог царе и свещеници, и ще царуваме на Земята.“ Някои учени твърдят, че преводът на песента трябва да бъде „защото Си бил заклан и Си ги изкупил за Бога“. В един от най-древните ръкописи, Александрийския ръкопис, текстът гласи „ги“ вместо „ни“. Но повечето от древните ръкописи потвърждават написаното в нашата Библия (King James Version). Следователно, придържайки се към закона на мнозинството, текстът правилно се превежда като „ни изкупи за Бога“. (текстът тук е от Синодалната Библия)

Кой от всички народи и племена по Земята може да пее за изкуплението чрез кръвта на Исус Христос? Очевидно е, че само една група от хора може да пее тази песен -Църквата!

В 21 глава на Евангелието на Лука, Исус говори на учениците Си за белезите, които предшестват Неговото второ идване, Той разказва за събитията в Голямата скръб, които ще предхождат Неговото завръщане. Исус казва: „Бдете всякога и молете се, за да сполучите да избегнете всичко, което предстои да настане (тоест, бедствията, които ще се излеят на Земята в Голямата скръб) и да стоите пред Човешкия Син.“ Точно това е, което виждаме в Откровение 5 глава-Църквата в небето, стояща пред Човешкия Син, Божия Агнец.

Показателен е факта, че Църквата пее пред престола в небето песента на възхвала към Исус Христос, преди Той да отвори първия печат. Църквата пее в небето, преди началото на Голямата скръб. Църквата, като група хора, не се разглежда повече на Земята в книгата Откровение, до момента в 19 глава, когато тя се завръща яздейки бели коне, заедно с Исус Христос.

Множеството, което се появява в 7 глава, и за което се посочва, че идва от Голямата скръб, не е Църквата. Йоан не ги разпознава, когато един от старейшините го пита кои са те. Тяхната позиция не съответства на позицията на Църквата. Тази група се намира в светия храм и служи на Бога, ден и нощ, непрекъснато.

Преди това, Църквата е в небето и провъзгласява славната перспектива за царуване с Христос.

Глава 13 от книгата Откровение се отнася до идването на човека на греха, който „воюва със светиите“. Тези свети не биха могли да са светиите от Църквата, защото те ще бъдат победени от човека на греха. Даниил също свидетелства за този факт. Глава 7:21 описва малкия рог на звяра, който символизира Антихриста-„Този същия рог воюваше със светиите и ги надвиваше.“ Исус е казал, че „Портите на ада няма да надделеят над Моята Църква.“ (Матей 16:18)

Невъзможно е светиите от Откровение 13 и Даниил 7 да бъдат Църквата, защото Антихристът не може да надделее над Църквата. Това е още един силогизъм с отрицателни и положителни предпоставки, който може да доведе само до отрицателно заключение. Голяма предпоставка- портите на ада няма да надделеят над Църквата. Малка предпоставка- светиите са победени от Антихриста. Заключение: светиите не са Църквата. Последните свети трябва да бъдат Израил, които също са и „избраните“, за които се говори в Матей 24:31.

5. Възпиращата сила

Второто послание към Солунците е написано от апостол Павел, за да коригира промъкналата се в Църквата заблуда. Някои лъжеучители твърждали, че Господният ден вече е дошъл. Павел казва на солунците, че този ден, денят на Второто пришествие на Исус Христос, когато Той ще установи Своео царуване на Земята, няма да дойде, „докато първо не дойде отстъплението и не се открие човекът на греха, синът на погибелта.“

Павел напомня на вярващите, че им е казал тези неща, когато е бил с тях. В глава 2, Павел заявява: „И сега знаете онова, що го задържа да се открие той в свое време. Тайната на беззаконието вече действа, само че няма да бъде извършена, докато се не отдръпне оня, който я задържа (в някои преводи- възпира) сега, и тогава ще се открие беззаконният, когото Господ Исус ще убие с дъха на устата Си, и чрез блясъка на Своео пришествие ще изтреби.“

Коя е тази възпираща сила, която задържа явяването на Антихриста?
Вярвам, че възпиращата сила е силата на Святия Дух, Който действа във и чрез Църквата! Докато изпълнената с Духа Църква е на Земята, явяването на Антихриста няма да се случи! Веднага щом Църквата бъде взета от този свят, нищо няма да застане на пътя на Антихриста. Той ще вземе властта над всички правителства в света. Святият Дух няма да се изтегли от света, защото Той е вездесъщ. Когато Църквата бъде грабната от Господа, Божият Дух ще пребивава в Израил.

Езекил 39:29 казва, че Бог ще излее Духа Си на Израил, когато унищожи армията, която го е нападнала. Това събитие ще отбележи края на последния седем годишен период, определен за Израил.

Виждам как всички тези пророчества се събират в една прекрасна картина.

Когато Църквата бъде взета от Земята, в света ще се яви Антихрист.

В Откровение 6 глава четем за първото събитие, което се случва, когато се отваря първия печат на книгата-появява се ездачът върху белия кон.

Очевидно това е Антихриста, който идва на Земята. Тъй като Църквата е била взета от Земята и сега триумфира с Господа в небето, вече нищо не възпира „беззаконният“ да завладее света.

6. Тръбите

Тези, които учат, че Църквата трябва да премине през Голямата скръб и да понесе Божия гняв изливащ се върху Земята, се опитват да съпоставят последната тръба в 1 Коринтяни 15 глава, с тръбата в Откровение 11 глава.

За мен, това сравнение на двете тръби носи някои затруднения. На първо място, тръбата която звучи в мига на Грабването на Църквата, за която пише и в 1 Солунци 4:16, се нарича "Божия тръба." В Откровението е тръбата на седмия ангел. Тръбата в 1 Коринтяни 15 глава, провъзгласява едно събитие, което става в миг на око. Павел пише: "Ето, една тайна ви казвам: Не всички ще починем, но всички ще се изменим, в една минута, в миг на окото, при последната тръба."

От друга страна, седмата тръба в книгата Откровение 10:7 обхваща период от дни: "Но в дните на гласа на седмия ангел, когато се приготви да затръби, тогава ще се изпълни тайната на Бога, както Той е благовестил на Своите слуги, пророците."

Последната тръба в 1 Коринтяни 15 и в 1 Солунци 4 ще бъде тръба на слава. Ние ще се изменим и ще станем подобни на Неговия образ, ще се издигнем в облаците, за да посрещнем Господа във въздуха.

Обаче, седмата тръба в Откровението, обичайно се споменава като „горко“- (зло, беда, скръб). В глава 8:13, ангелът казва: "Горко, горко, горко на земните жители поради останалите тръбни гласове от тримата ангели, които има още да затръбят." Ангелът казва това след звука на четвъртата тръба. Така че, трите „горко“ се отнасят до петата, шестата и седмата тръба. В края на петата тръба, ангелът заявява в 9:12: "Едното „горко“ мина, ето, още две „горко“ идват след това." Това се отнася до шестата и седмата тръба. В Откровение 11:14, ангелът казва: "Второто „горко“ премина, ето, идва скоро третото „горко“." Тогава отиваме веднага на стих 15, който говори за седмата тръба, която е третото „горко“.

Грабването на Църквата и трансформацията ѝ в славно подобие на Христос, не може да бъде наречена „горко“! Ще бъде „горко“ ако аз не съм взет!

Поради това, виждам голяма пречка да се идентифицират като една и съща, тръбата в Откровение 11:15 и в 1 Коринтяни 15:52, тъй като резултатите и факторът време са толкова различни.

В изследователски коментари на гръцкия Нов Завет, Хенри Алфорд твърди, че няма причина да се счита последната тръба в 1 Коринтяни 15:52 за седмата тръба от Откровение 11:15. Той също така казва, че няма причина да се предполага, че няма да има други тръби след тръбата в 1 Коринтяни.

(Henry Alford, *Alfords Greek Testament* (Grand Rapids: Guardian Press).

7. Първото възкресение

Друг основен аргумент, използван от тези, които учат, че Църквата ще премине през Голямата скръб, се базира на Откровение 30:4-5. Йоан казва:

"И видях престоли, и на тези, които бяха насядали на тях се повери да съдят, видях и душите на онези, които бяха обезглавени заради свидетелстването си за Исуса и заради Божието слово, и на онези, които не се поклониха на звяра, нито на образа му и не приеха белега на челото си и на ръката си, и те оживяха и царуваха с Христа хиляда години. Другите мъртви не оживяха, докато не се свършиха хилядата години. Това е Първото възкресение."

Аргументът, който представят е, че „Първото възкресение“ означава, че няма възкресение преди това. „Първо“, това означава на първо място и преди това не може да има нищо. Въпреки това, ако твърдението, че първото възкресение се среща само в Откровение 20, след като Сатана е вързан и хвърлен в бездната за хиляда години, ще трябва да се обясни, как Словото нарича Христос

"първороден от мъртвите." Нима Исус не е възкръснал вече в този момент?

Също така, има едно голямо множество на небето в Откровение 7,

което вика: "Спасение на нашия Бог, Който седи на престола, и на Агнето!"

На въпроса на старейшината към Йоан: "Тези, облечените в бели дрехи, кои са? И откъде са дошли?", Йоан отговаря, че не знае. Старейшината му казал:

"Това са онези, които идат от Голямата скръб, и са опрали дрехите си, и са ги избелили в кръвта на Агнето. Затова са пред престола на Бога и Му служат ден и нощ в Неговия храм." В тези стихове на глава 7 виждаме множество хора, които са дошли от Голямата скръб, и които са възкръснали преди описаното в Откровение 20 глава.

В Откровение 15 виждаме друго множество в небето. Йоан описва „нещо като

стъклено море размесено с огън", при което стоят тези, които са победили „звяра и образа му, и числото на името му." Те държат Божии арфи и пеят песента на Божия слуга Мойсей и на Агнето. Следователно, това са изкупените измежду израиляните, които са победили звяра. Йоан ги вижда в небето, преди да се излеят на Земята седемте чаши на Божия гняв. По този начин, в небето срещаме две различни групи от хора, станали част от Първото възкресение, преди описаното в Откровение 20 глава, където Йоан вижда онези, които са били обезглавени заради свидетелстването им за Исус, и за което казва, че е Първо възкресение.

В Откровение 20: 4, Йоан вижда различни групи от хора. Първо, той вижда престоли и седящите на тях, „на които се повери да съдят". Несъмнено, това е Църквата. Обръщайки се към Лаодикийската Църква, Господ е обещал:

"На този, който победи, ще дам да седне с Мене на Моя престол, както и Аз победих и седнах с Отца Си на Неговия престол."

Йоан вижда и второ множество в Откровение 20:4, това са душите на обезглавените поради свидетелството си за Исус, които не са се поклонили на звяра, нито на образа му, и не са приели белега му на челото си.

Това са две различни и отделни групи. Едни седят на престоли, други идват от Голямата скръб, като са били избавени от властта на Антихрист, след като не са се подчинили на управлението му.

Първото възкресение се извършва в продължение на период от време.

Тези, които се придържат към учението, че Църквата ще премине през времето на изливането на Божия гняв твърдят, че Първото възкресение е Възкресението в последния ден. Те наблягат на буквалния 24 часовия ден. Писанието казва, че един ден за Господа е като 1000 години, и 1000г като един ден.

Първото възкресение, всъщност, обхваща период от време, който включва много различни събития. Хората, които са възкръснали, след като Исус е умрял и възкръснал (Матей 27:52), хората, които идват заедно с Христос, когато Той идва да ни вземе (Грабването), за да се срещнем с Него във въздуха (1 Солунци 4:14-17), възкресените от Голямата скръб светии, приели мъченическа смърт, заради свидетелстването си за Исус Христос (Откровение 7:9-17), всички тези хора са част от Първото възкресение.

Първото възкресение има разлика от Второто възкресение, при Второто-след 1000-та г. на царуването на Исус заедно с възкресените светии на Земята, хората ще възкръснат за да застанат пред белия престол на Бог и да бъдат съдени според делата си.

8. Бдете и бъдете готови

Очевидно е, че Исус е предназначил Неговите ученици и Църквата Му през всички векове, да очакват завръщането Му за тях във всеки момент. Неговото слово към учениците е, да бъдат будни и готови, защото те не знаят нито денят, нито часът, когато Той ще дойде, и че Той ще дойде в момент, когато не Го очакват. Следователно, те винаги трябва да са будни и готови за Неговото идване.

Ако твърдите, че Църквата трябва да премине през Голямата скръб, тогава вие отричате неочакваното завръщане на Исус Христос. Църквата не би бдяла, нито пък очаквала Неговото завръщане, ако преди това трябва да премине през Голямата скръб. В такъв случай, ние ще очакваме Голямата скръб и явяването на Антихрист. Църквата ще има да очаква много неща и всъщност, ще разбира последните събития доста внимателно.

Първото голямо събитие ще бъде откриването на Антихриста. Той ще установи управлението си и ще въведе нова парична система. Християните тогава ще трябва да измислят някакъв начин, за да оцелеят без да купуват или продават. След това ще очакваме големите наказания, които са предвидени да дойдат на Земята. С голяма внимание ще очакваме Антихрист да влезе в Светая Светих на възстановения храм и да обяви себе си за Бог, и да спре ежедневните жертви и молитви. Според пророчеството на Даниил ние знаем, че от този момент, до завръщането на Господ, трябва да минат 1290 дни (Даниил 12:11). В Библията се казва, че никой не знае деня или часа. Но върху това може да се позовем за точния ден на завръщането на Исус Христос за да царува на Земята, защото това е дадено в пророчеството на Даниил.

Никой не знае нито деня, нито часа, когато Господ ще вземе Своята Църква от Земята. Ето защо, ние трябва да сме будни и в очакване-не за скръбта или явяването на Антихрист, но да чакаме Исус Христос, Който ще дойде за нас по всяко време.

В Матей 24:42, Исус започва Неговият призив за бдителност, като разказва поредица от притчи. Първата е притчата за стопанина на къщата.

„Ако домакинът знаеше в кой час ще дойде крадецът, би бдял и не би оставил да му подкопаят къщата.“ Исус казва: „Затова бъдете и вие готови, защото в час, който не мислите, Човешкият Син ще дойде.“ След това Исус казва притчата за верния и разумен слуга, който господарят е поставил за управител на домакинството си, и когато господарят се връща, го намира, че бди в готовност за завръщането му.

Исус предупреждава за злия слуга, който казва в сърцето си:

„Господарят ми се забави.“ Вярвам, че всеки път, когато вие казвате, че Грабването ще стане след Голямата Скръб, или явяването на Антихрист,

вие казвате, че Господ забавя Своего завръщане.

Исус ни предупреждава, че тази вяра доведе до ленност, небрежност на служителя. Господарят ще се върне в час, когато слугата не го очаква и ще му въздаде същата участ като на неверните. Смисълът на тези примери е този, че Господ иска ние да бдиме и да очакваме Неговото завръщане, а не да чакаме Голямата скръб или явяването на Антихриста. Да бъдем в очакване на идването на Исус Христос за нас във всеки един момент.

Да поставите което и да е събитие преди идването на Исус Христос за Неговата Църква, е всъщност да кажете, че Господ ще забави Своего завръщане, докато това събитие не се случи. Подобно учение е опасно и самият Исус ни предупреждава за това.

В Матей 25 глава, Исус набляга на необходимостта от готовност. В притчата за десетте девици, петте неразумни девици не бяха готови за идването на Господа. Когато се чу викът: "Ето, младоженецът иде!", готовите, разумните влязоха с Него на сватбата. В стих 13, Исус казва: "И тъй, бдете, защото не знаете ни деня, ни часа, в който Човешкият Син ще дойде."

Твърдо вярвам, че идването на Христос е предстоящо, че няма конкретно пророчество, което трябва да бъде изпълнено преди Той да грабне Църквата Си, и че Той е предназначил Църквата от всяко поколение да бди и да очаква Неговото завръщане.

В Марк 13:35-37, Исус е казал: "И така, бдете, защото не знаете кога ще дойде господарят на къщата-вечерта ли, или среднощ, или когато пеят петлите, или сутринта, да не би като дойде неочаквано, да ви намери заспали. А каквото казвам на вас, на всички го казвам: Бдете!"

9. Последно време

Господ ни е дал някои специални обещания, свързани с Голямата скръб и Църквата. Първото е обещанието в Откровение 3:10, към Неговите верни в църквата във Филаделфия: "Тонеже си опазил Моята заповед да издържаш, то Аз ще опазя тебе от часа на изпитанието, което ще дойде върху цялата вселена да изпита онези, които живеят по земята." Тълкуването на този стих по начин, че Исус ще ни държи в Голямата скръб и по свръхестествен начин ще ни опази от злото през времето на този период, е напълно без библейска основа и е лишено от по-задълбочено проучване на въпроса. Подобно тълкуване на Писанието е констатация, която всъщност там я няма, за да се приведе в съответствие с определена гледна точка. Никъде в книгата Откровение не се говори за Божествено опазване на Църквата. Единственото споменаване на Божествената защита се отнася до Израил, на 144,000, които са запечатани и по този начин ще са опазени през идващите наказания (Даниил 11:32-35).

В 1 Солунци 5:9, Павел пише за връщането на Христос за Неговата Църква: "Защото Бог ни е определил не за гняв, а да получим спасение чрез нашия Господ Исус Христос." Напълно е в противоречие с природата на Бог да се мисли, че след като Исус е поел наказанието за моите грехове, Бог ще ме съди заедно с нечестивия свят. Божият гняв и съд ще се излеят върху света, отхвърлил Христос. Аз съм дете на Бог, защо Бог ще ме причисли към неправедните?! Бог не ни е предназначил за Неговият гняв!

Друго интересно обещание намираме в Исаия 26:19-21. Господ първо говори за възкресението на мъртвите, а после казва: "Ела, народе Мой, влез в скришните си стаи и затвори вратите след себе си, скрий се за миг, докато премине Неговият гняв. Ето, Господ излиза от мястото Си, за да накаже жителите на земята за беззаконието им. И земята ще открие кървите си и не ще покрива повече убитите си."

Исаия пророкува за деня, когато Господ ще дойде да накаже жителите на Земята- за периода на Голямата скръб. Бог кани Неговите хора да влязат в скришните си стаи и да се скрият, докато гневът Му в Скръбта приключи. Това може да се отнася до евреите, които ще бягат да се скрият в скалния град Петра, където Бог ще ги запази от Голямата скръб. Исаия споменава за това в глава 16: "Моите бегълци нека се приютят при тебе, Моаве, бъди им заслон от разорителя. Защото грабителят ще изчезне, разорителят ще престане, потисниците ще се изстребят от земята. И с любов ще се утвърди престол, и на него ще седи, с истина, в Давидовия шатър онзи, който съди и търси правосъдие, и бърза да върши правда." В този текст на народа на Моав се казва да приюти евреите в град Села (Петра) по времето, когато Антихрист ще се опита да ги унищожи. Ако това обещание за запазване на живота се отнася до евреите, вместо до Църквата, защо Господ ще защити евреите, а Църквата няма, през времето на Голямата скръб? Ако Господ планира да защити Църквата от Голямата скръб, тогава къде са обещанията за това? Къде в Библията се казва, че Църквата ще бъде запечатана, защитена или белязана по някакъв друг начин, така че да не е засегната по времето на Голямата скръб? Когато Йоан описва така подробно събитията от последното време в Откровението, защо не се споменава за опазване на Църквата в Скръбта?

В Лука 21, Исус говори за Голямата скръб и Неговото идване отново. Той ни казва: "Внимавайте за себе си, да не би да натегнат сърцата ви от преяждане, пиянство и житейски грижи, и ви постигне оня ден внезапно, като примка, защото така ще дойде върху всички, които живеят по лицето на цялата земя." След това отново: "Но бдете всякога, и молете се, за да сполучите да избегнете всичко, което предстои да настане, и да стоите пред Човешкия Син." Кои неща, които предстоят да станат да избегнат?

Със сигурност не за да избегнат идването на Господ за Неговата Църква! Исус говори за идването на Голямата скръб и аз със сигурност искам да я избегна! Аз се моля и бдя, точно както Исус ми е казал: "За да сполучите да избегнете всичко, което предстои да настане, и да стоите пред Човешкия Син."

Аз очаквам да стоя пред престола на Бог в онова голямо множество от Откровение 5 гл, когато Исус взима книгата от ръката на Седящия на престола. Аз не очаквам да бъда на Земята, когато печатите ще се отворят и Бог ще започне да излива гневът и негодуванието Си върху този безбожен, отхвърлил Христос свят. Това прави идването на Христос блажена надежда за вярващите. Ние страстно очакваме блажената надежда-славното идване на нашия велик Бог и Спасител Исус Христос!

Старият Завет ни дава два примера, когато Земята се наказва от Бог-потопа по времето на Ной и огънят и сярата, унищожили Содом в дните на Лот.

Исус оприличава двете събития с момента на Неговото завръщане:

"И както бяха Ноевите дни, така ще бъде пришествието на Човешкия Син."

(Матей 24:37 и Лука 17:26) В Лука 17:28 се казва: "Така също, както стана в Лотовите дни: ядяха, пиеха, купуваха, продаваха, сядяха и градяха, а в деня, когато Лот излезе от Содом, огън и сярата наваляха от небето и ги погубиха всички." И в двата случая праведните са избавени преди да дойде Божият съд. Ной символизира 144000 запечатани избрани, които са запазени в Скръбта (както ковчега сред потопа), Лот е праобраз на Църквата, която ще бъде избавена от Божия гняв-Скръбта.

Също така имаме и случката с тримата юдеи в Даниил 3 глава, които са защитени в огнената пещ. Въпросът е-къде беше тогава Даниил? Смятате ли, че той се е поклонил на образа на Навуходоносор? Аз съм сигурен, че не. Просто в този момент, той по загадъчен начин е бил далеч от ставащото. Мнозина вярват, че идолът създаден от Навуходоносор, е символ на образа на звяра от Откровение 13, а тримата юдеи са прототип на избраните от Израил, защитени в Скръбта, а Даниил символизира Църквата, избавена от Скръбта.

Трябва да се каже и нещо по отношение на аргумента, че Грабването не е традиционна историческа доктрина на Църквата. Ако се вгледаме в историята на Църквата и ако разгледаме Църквата в Новия Завет като част от историята на Църквата, аз вярвам, че Писанията ясно показват, че ранната Църква е очаквала предстоящото завръщане на Исус Христос за нея.

В 1 Солунци, 4 глава се казва на вярващите да не скърбят за близките си, които са починали преди връщането на Господ и да не мислят, че те ще пропуснат влизането в Божието Царство.

Апостол Павел пише на вярващите във Филипи: "Нашето гражданство е на небесата, откъдето и очакваме Спасител, Господа Исуса Христа, Който,

чрез силата, с която покорява всичко на Себе Си, ще преобрази нашето унижено тяло, за да стане съобразно с Неговото славно тяло."

Вярно е, че очакването на връщането на Господа е намаляло през времето на историята на Църквата, особено по времето на тъмното Средновековие. Освен това, има много неща в учението на Църквата през историята ѝ, с които не съм съгласен. Например, учението на традиционната Църква за духовно новорождение чрез кръщаване на бебето. Аз не вярвам, че Библията учи за кръщелно духовно новорождение на бебетата. Друго учение на Църквата е за посредничеството на мъртвите светии и Дева Мария. Аз не вярвам, че Библията учи за посредничеството на мъртвите светии и Дева Мария. Друго подобно учение е за непогрешимостта на папата. Аз не вярвам в непогрешимостта на папата. Има много неща в учението на традиционната Църква, които не са библейски, и с които не съм съгласен. Аз не виждам учението на традиционната Църква като правилно във всяка форма и концепция, нито виждам традиционната Църква като пример за нас на практикуване и следване. Единственият истински пример за подражание виждаме в книгата Деяния на апостолите.

По времето, когато Йоан е писал книгата Откровение са се вмъкнали много лъжеучения и Исус неколkokратно е призовавал Църквата да се покае. (Откровение 2 и 3 глава)

Има твърдения, че интересът към Грабването и учението за него произлиза от Плимутското братство. Разказва се, че на едно събиране в Англия, на една жена било дадено пророчество, че Господ ще вземе Своята Църква и ще я спаси от идващия гняв през времето на Голямата скръб. По-късно, проповедници като Дарби и Скофийлд популяризирали това учение.

В 12 глава на книгата Даниил, той пита Бог за края на времето. Господ казва на Даниил: "Затвори словата и запечатай книгата до последно време, когато мнозина ще я изследват и знанието за нея ще се умножава."

Увеличените знания в контекста на Даниил 12, е познаването на пророческата истина, която е била запечатана до последното време. Сега, когато ние сме все по-близо до деня, в който Господ ще вземе Своята Църква от този свят, много ясно е, че Той ни прави все повече запознати с обещанието Си към Църквата, да я грабне преди Голямата скръб. Защо Му е било нужно на Господ да го открива на Лутер, Калвин или който и да е от лидерите на Реформацията на Църквата? В техни дни не е било времето за взимане на Църквата от Земята. Даниил 12:4 определено обещава, че знанието за пророчеството ще се увеличи. Напълно правилно е да се предположи, че Бог ще даде нови прозрения в разбирането на Неговите обещания и на Неговото Слово в дните, в които ние живеем.

Аз не познавам нито един либерален богослов, който вярва в Грабването на Църквата. Въпреки това, тази надежда е притежавана от по-голяма част от християните-евангелисти, защото ние наистина вярваме, че Исус Христос идва скоро. Ние Го очакваме, за да ни вземе от този безбожен свят във всеки момент!

Амин! Ела, Господи Исусе!

10. Подготовка

С оглед на факта, че Господ може да дойде дори и днес, какво трябва да направим като християни? Първо, нека ви кажа какво не трябва да правим: не напускайте работата си, не продавайте домът си, не взимайте пари в заем, мислейки, че няма да ви се наложи да ги връщате. Исус ни учи, че в очакване на Неговото идване за нас, ние трябва да продължим да вършим това, което Той ни е възложил. (Лука 19 гл. притчата за 10 мнаси) В примерите за Ной и Лот, ние виждаме, че техния живот и работа продължиха както обикновено, до момента, когато Господ ги избави.

Исус е казал: "Бдете!" (Матей 24:42). Вие трябва да бдите! Писанието казва, че Христос ще се яви втори път, без да има работа с грях, за спасението на онези, които Го очакват. (Евреи 9:28) Вие трябва да бъдете готови! Исус е казал: "Затова, бъдете и вие готови, защото в час, който не мислите, Човешкият Син ще дойде." (Матей 24:44)

Ние трябва да се приготвим. Тази подготовка е, да дадем сърцето си и живота си на Христос, да имаме Неговото прощение и изкуплението на греховете и престъпленията ни. И тогава да чакаме. Апостол Яков е казал: "Останете твърди (търпеливи) до Господното пришествие. Ето, земеделецът очаква скъпоценния плод от земята и търпи за него, докато навали и ранният, и късният дъжд. Останете и вие твърди, укрепете сърцата си, защото Господното пришествие наближи." (Яков 5:7-8)

2 Петър 3:3-4 ни казва, че в последните дни ще има подиграватели, които ще казват: "Къде е обещаното му пришествие?" Но „Господ не забавя това, което е обещал, според както някои разбират бавенето, но заради вас търпи дълго време, понеже не иска да погинат някои." (2 Петър 3:9)

Понякога може да имаме колебание в сърцата си свързано с идването на Исус Христос, поради мисълта за това, какво ще стане с неспасените ни близки от семейството ни, когато Той дойде. Когато ние бъдем взети, много от нашите близки, които са знаели истината за Грабването от нас, но са се присмивали на свидетелството ни, или са възприемали думите ни несериозно, ще разберат, че са пропуснали шанса да бъдат грабнати заедно с Църквата.

В резултат на това, те ще променят мисленето и отношението си към Бог

ще предпочетат да бъдат убити по времето на Голямата скръб, вместо да приемат белега на звяра. Те ще изберат смъртта, предпочитайки я вместо белега на звяра, и по този начин ще бъдат спасени. (Откровение 20:4) Обръщайки се към думите на апостол Павел във 2 Послание към солунците, изниква съмнение, че някой, който отхвърля истината сега, ще бъде в състояние да я приеме тогава. Това определено е съмнение, и когато залогът е вечната ми съдба, не искам никакви съмнения, а само увереност!

В Откровение 7:9-14, Йоан вижда голямо множество, което никой не може да изброи, от всички народи и племена, облечени с бели дрехи, и които възпяват спасението. Един от старейшините казва на Йоан: "Това са онези, които идат от Голямата скръб, и са опрали дрехите си, и са ги избелили в кръвта на Агнето."

В Откровение 6:9-11, когато се отваря 5-я печат, тези души мъченици по времето на Голямата скръб чакат времето си да излязат на небесната сцена. На тях им се казва да почакаят още малко, докато не се допълни числото на онези, които ще бъдат убити като тях.

Да бъдеш един от светиите, които влизат в небето от Голямата скръб, е трудния начин. Както Исус е казал: "Защото тогава ще има голяма скръб, небивала от началото на света досега, и каквато не ще има." (Матей 24:21) Защо да чакаме? Защо да изпуснем шанса си, знаейки за славната радост на живота с господа, когато Той грабне Църквата?!

Въпросът в този момент е, "Готови ли сте?" Помислете си ако Господ обяви днес: "Това е последния ден за Църквата. Вашето свидетелстване приключи, елате си у дома!" -ще бъдете ли заедно с всички останали в Църквата да се срещнете във въздуха с Господа, или ще останете тук, почесвайки се по тила и чудейки се какво става?

Много по-добре е да бъдете взети заедно с всички от Църквата, отколкото да бъдете оставени и да преминете през Голямата скръб и всички ужаси, които идват на Земята. Защо да го правите трудно за себе си, когато Господ иска да го направи лесно за вас?! Защо не отворите сърцето си и не дадете живота си на Исус сега?! Защо просто не Го приемете за свой Господ и Спасител и както е казал Той-да бъдете готови? Какво ви е необходимо, за да бъдете готови? -Исус Христос да живее в сърцето ви и живота ви. Защото „Ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш със сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спасиш. Защото, със сърце човек вярва и се оправдава, и с уста прави изповед и се спасява." (Римляни 10:9-10)

Превод: Светлина за теб